

2013 i backspegeln

I jämförelse med flera av senaste åren kan 2013 kännas ganska lugnt men en snabb genombläddring av årets *Kvaster* visar att det hänt en hel del i fabriken även i år. Några punkter, stora och små:

- ♦ Vid förra årsskiftet gick takten ner, för att sedan höjas igen i maj. Vid båda tillfällena gjorde företaget sitt bästa för att rationalisera. (Och ärligt talat, vid rätt många andra tillfällen under året också.)
- ♦ Fortfarande har vi en stor grupp arbetskamrater som har otrygga jobb som bemanningsanställda och används som dragspel av Volvo. När takten gick ner sade Lernia upp i princip samtliga och återanställde sedan de flesta när takten på Volvo gick upp och vid semestern åkte en stor del ut igen.
- ♦ Volvo Uddevalla lades ner och ett hundratal av de anställda där accepterade att börja jobba på Volvo Torslanda. En följd av allt detta blev att den fackklubb som de anställda vid Lernia med stor möda byggt upp upplöstes och ersattes av ett kontaktnät. Något som säkert passade både Lernia och Volvo ganska bra.
- ♦ Vår fackförening slöt ett centralt avtal och, efter mycket lång väntan, också ett lokalt. Båda delarna i vanlig ordning utan att blanda in oss medlemmar ”i onödan”...
- ♦ Andonsystemet har införts på de flesta banor och går man genom fabriken kan man nu höra de typiska trudelutternas som talar om att någon har problem. Fortfarande har ingen lyckats förklara varför alla i omgivningen ska ha denna ständiga information.
- ♦ Från ledningen utgick ett påbud om att vi bara får lyssna på musik i ena örat.
- ♦ Skyddsorganisationen i TC satte upp målet att antalet gula balanser i fabriken skulle minska med 25 procent. (Som vi skriver på annan plats i detta nummer har företaget ett år senare ännu inte fattat poängen med detta.)
- ♦ Lagom till jul fick de som åker kollektivt nedlagda industribussar i present av Västtrafik.
- ♦ Den händelse som på sikt kan komma att få störst konsekvenser för oss var dock att Volvos första egna fabrik i Kina började tillverka bilar.
- ♦ Och en prognos om framtiden: ska vi gissa att 2014 blir det år när vi får börja höra hur mycket billigare det är att bygga bilar i Kina? (Åtminstone om produktionen går bra där. Annars får vi nog inte höra mycket alls därifrån.)

Produktionspanik

Så händer det igen, vi närmar oss slutet av ett kvartal och företaget tar till olika desperata sätt att få ut några extra bilar. Orsaken är att ledningen har vant sig vid att planera som om verkligheten inte fanns. Som om det bara är att multiplicera bantanken med antalet arbetstimmar under ett kvartal för att veta hur många bilar som kommer ut ur fabriken. Men så ser verkligheten sällan ut, är det något man säkert kan förutse är att det kommer ”oförutsedda händelser” som gör att vi tappar produktion. Det tillhör vardagen här, det vet alla, till och med ledningen. Att de ändå kan planera som de gör beror på att de vet att det finns en buffert som de alltid kan ha utan att det kostar dem något: de anställda. Fattas det bilar så kommenderar de övertid, antingen hela dagar eller som nu senast ett par timmar på natten eller avkortade raster för dagtiden. Varje gång de kan göra så blir det lättare för ledningen att fortsätta köra med minimal bemanning och använda oss som produktionsbuffert.

METALLKONGRESS 2014:

Vem representerar oss?

Vet du vem som kommer att representera dig på IF Metalls kongress? Inte? Och ändå var det bara ett par veckor sedan representanterna från Göteborg valdes. Men du behöver inte skämmas. Troligen är det mycket få som vet vilka det är eller ens hur dessa blivit utsedda.

Den 16-19 maj 2014 har Metall kongress, en viktig tillställning för oss som är medlemmar och många andra. Det är på kongressen som de stora linjerna för vår fackförening dras upp, vilka frågor den ska driva, hur organisationen ska se ut och hur våra fackavgifter ska användas. Det är där ordförande och övrig ledning väljs.

I teorin är det vi medlemmar som bestämmer över allting i vår fackförening, vilka avtalskrav vi ska lägga fram till arbetsgivarna lika väl som vem som ska vara ordförande eller huvudskyddsombud. Men vårt inflytande över detta är mycket indirekt, för att uttrycka sig försiktigt. Så här går det till:

Här på Volvo väljs först ett antal personer till Verkstadsklubbens representantskap från varje gruppområde. Dessa väljs samtidigt som valen till gruppstyrelsen. I de allra flesta fall är det precis de personer som gruppstyrelsen föreslår som väljs. På Verkstadsklubbens representantskap väljs sedan representanter till representantskapet för avdelning 36 i Göteborg. Inför detta lägger den socialdemokratiska partiföreningen varje år fram de personer som de tycker ska väljas och för det mesta finns det inte heller här några motkandidater. På representantskapet för avdelning 36 sker samma sak när IF Metalls ska ha kongress, ledningen lägger fram ett antal namn som röstas igenom utan motkandidater.

Det är på dessa krångliga omvägar vi medlemmar i teorin styr och kontrollerar vad vår fackförening ska göra och tycka. Så det är inte så konstigt om vi inte vet vilka som är våra företrädare eller ens hur de utses.